

Секція Право	
УДК 342.9:347.94:004.056	
Дата першого надходження статті до видання	2026-03-10
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-03-20
Дата публікації/оприлюднення	2026-03-30

Скріншот як джерело доказової інформації в адміністративному судочинстві: доктринальні підходи та аналіз судової практики

Тишлек Микола Миколайович

доктор філософії у галузі права, директор ННІ підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції імені Е.О. Дідоренка

Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, Україна

e-mail: tyshlek.n@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0006-9150-8329>

Мердова Ольга Миколаївна

кандидат юридичних наук, професор, заступник директора з освітньої та науково-дослідної діяльності ННІ підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції імені Е.О. Дідоренка

Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, Україна

e-mail: olga.merdova@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0003-0769-2364>

Кіблик Дар'я Володимирівна

доктор філософії в галузі права, доцент, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності НПУ

Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, Україна

e-mail: kiblykdasha@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-2518-7647>

Шишкарьова Олена Геннадіївна

старший викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності НПУ

Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, Україна

e-mail: olena081983@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0000-0086-6486>

Хилько Любов Іванівна

старший викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності НПУ

Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кропивницький, Україна

e-mail: hilkoli@ukr.net

<https://orcid.org/0009-0001-9202-8478>

Анотація. У статті здійснено комплексний аналіз правової природи скріншотів як джерела доказової інформації в адміністративному судочинстві України в умовах цифровізації публічно-правових відносин. Досліджено нормативні положення Кодексу адміністративного судочинства України щодо електронних доказів та обґрунтовано можливість віднесення скріншотів до цієї категорії попри відсутність їх прямого

нормативного визначення у законодавстві. Встановлено, що скріншот у сучасному адміністративному процесі не може розглядатися виключно як технічне зображення екрана, оскільки його доказове значення зумовлюється змістом цифрових даних, які він відтворює, та здатністю таких даних підтверджувати або спростовувати обставини, що мають значення для вирішення справи. На основі аналізу наукової доктрини та сучасної судової практики адміністративних судів визначено основні підходи до оцінки скріншотів як доказів у публічно-правових спорах. З'ясовано, що скріншоту матиме доказову силу за можливості встановлення джерела походження інформації, яку він містить, часу її створення або отримання, зв'язку відповідних даних із предметом доказування, а також їх перевірка у співвідношенні з іншими доказами у справі. Проаналізовано типові підходи адміністративних судів до оцінки скріншотів, зокрема випадки їх визнання належними та допустимими доказами, а також ситуації, у яких такі матеріали визнаються недостатніми для підтвердження юридично значущих обставин. Обґрунтовано, що скріншот доцільно розглядати як процесуальну форму фіксації електронної інформації, доказова сила якої формується у сукупності з іншими електронними або документальними доказами. Зроблено висновок, що сучасна судова практика у сфері використання скріншотів як доказів відображає поступову адаптацію до умов цифровізації суспільних відносин та водночас демонструє потребу у виробленні більш чітких критеріїв їх процесуальної оцінки в адміністративному судочинстві.

Ключові слова: адміністративне судочинство, електронні докази, скріншот, цифрові дані, доказування, судова практика, електронна інформація.

Screenshots as a source of evidentiary information in administrative justice: doctrinal approaches and analysis of court practice

Tyshlek Mykola Mykolaiovych

PhD in Law, Director for Training Specialists for Criminal Police Units named after E. O. Didorenko

Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, Ukraine

e-mail: tyshlek.n@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0006-9150-8329>

Merdova Olha Mykolaivna

Candidate of Legal Sciences, Professor, Deputy Director for Educational and Research Activities, Educational and Scientific Institute for Training Specialists for Criminal Police Units named after E. O. Didorenko

Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, Ukraine

e-mail: olga.merdova@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0003-0769-2364>

Kiblyk Daria Volodymyrivna

PhD in Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Administrative and Legal Disciplines of the Faculty of Training of Specialists for Preventive Activities Units of the National Police

Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, Ukraine

e-mail: kiblykdasha@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-2518-7647>

Shyshkarova Olena Hennadiivna

Senior Lecturer of the Department of Administrative and Legal Disciplines of the Faculty of Training of Specialists for Preventive Activities Units of the National Police
Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, Ukraine
e-mail: olena081983@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0000-0086-6486>

Khylko Liubov Ivanivna

Senior Lecturer of the Department of Administrative and Legal Disciplines of the Faculty of Training of Specialists for Preventive Activities Units of the National Police
Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi, Ukraine
e-mail: hilkoli@ukr.net

<https://orcid.org/0009-0001-9202-8478>

Abstract. The article provides a comprehensive analysis of the legal nature of screenshots as a source of evidentiary information in administrative proceedings in Ukraine in the context of the digitalization of public law relations. The regulatory provisions of the Code of Administrative Procedure of Ukraine concerning electronic evidence are examined, and the possibility of classifying screenshots within this category is substantiated despite the absence of their explicit normative definition in legislation. It is established that in modern administrative proceedings a screenshot cannot be considered merely a technical image of a screen, since its evidentiary value is determined by the content of the digital data it reproduces and by the ability of such data to confirm or refute circumstances relevant to the resolution of a case. Based on the analysis of scientific doctrine and contemporary judicial practice of administrative courts, the main approaches to the evaluation of screenshots as evidence in public law disputes are identified. It is determined that a screenshot acquires evidentiary value when it is possible to establish the source of the information it contains, the time of its creation or receipt, the connection of the relevant data with the subject of proof, as well as their verification in correlation with other evidence in the case. The typical approaches of administrative courts to the assessment of screenshots are analyzed, including cases in which they are recognized as proper and admissible evidence, as well as situations where such materials are considered insufficient to confirm legally significant circumstances. It is substantiated that a screenshot should be regarded as a procedural form of recording electronic information, the evidentiary value of which is formed in conjunction with other electronic or documentary evidence. It is concluded that contemporary judicial practice concerning the use of screenshots as evidence reflects the gradual adaptation of evidentiary law to the conditions of the digitalization of social relations and at the same time demonstrates the need to develop clearer criteria for their procedural evaluation in administrative proceedings.

Keywords: administrative proceedings, electronic evidence, screenshot, digital data, proof, judicial practice, electronic information.

Вступ

Активна цифровізація суспільних відносин зумовлює трансформацію традиційних підходів до доказування у судовому процесі. Значна частина юридично значущої інформації сьогодні існує у цифровому середовищі та відображається через інтерфейси електронних сервісів, мобільних застосунків, вебресурсів або систем електронного документообігу. У таких умовах одним із поширених способів фіксації електронної інформації стає скріншот - зображення екрана, яке відтворює зміст відповідної цифрової інформації у певний момент часу. Разом із тим процесуальне законодавство України прямо не визначає скріншот як окремий вид доказу. Це створює низку практичних і теоретичних питань щодо його процесуального статусу, доказової сили та умов

використання у судовому доказуванні. Особливо актуальною ця проблема є для адміністративного судочинства, у межах якого значна частина спорів пов'язана з використанням електронних сервісів, інформаційних систем органів державної влади, електронного листування або даних мережі Інтернет. У судовій практиці адміністративних судів поступово формуються різні підходи до оцінки скріншотів як доказів. В одних випадках вони визнаються належними та допустимими доказами, у інших - розглядаються лише як допоміжні матеріали або взагалі відхиляються через неможливість встановити джерело походження інформації. Відсутність чітких законодавчих критеріїв оцінки таких матеріалів зумовлює необхідність наукового осмислення їх правової природи та процесуального значення.

Проблематика використання електронних доказів у судовому процесі привертає увагу багатьох українських науковців. Окремі аспекти цієї проблеми досліджували українська наукова спільнота, аналізуючи особливості використання цифрових даних, електронних документів і матеріалів мережі Інтернет у процесі доказування. Зокрема, Н.-Л.Д. Йосифович обґрунтовує, що ключовою ознакою електронного доказу є не його матеріальна форма, а зміст цифрових даних і можливість перевірки їх достовірності за допомогою процесуальних механізмів. Такий підхід дозволяє віднести до електронних доказів різні форми фіксації інформації, у тому числі й зображення екрана, якщо вони містять відомості про обставини справи та дають можливість встановити їх походження і контекст. О.Б. Німко та О.В. Дерманська, досліджуючи використання матеріалів соціальних мереж, електронного листування та скріншотів у адміністративному судочинстві, підкреслюють, що такі матеріали можуть виконувати функцію процесуальної фіксації цифрової інформації, яка існує у віртуальному середовищі.

Водночас, попри наявність окремих досліджень, питання процесуального статусу скріншотів у адміністративному судочинстві та критеріїв їх оцінки судами залишаються недостатньо розробленими. Особливої уваги потребує узагальнення сучасної судової практики адміністративних судів щодо використання скріншотів як доказів та визначення їх місця у системі електронних доказів.

Метою статті є дослідження правової природи скріншотів як джерела доказової інформації в адміністративному судочинстві України, визначення їх процесуального статусу у системі електронних доказів, а також аналіз судової практики адміністративних судів щодо оцінки скріншотів як доказів і формування критеріїв їх доказової сили.

Результати

Законодавець не оперує категорією «скріншот» як самостійним видом доказу, однак відсутність прямої згадки про нього в процесуальному законі не свідчить про неможливість його використання у доказуванні. Такий висновок зумовлений тим, що ч. 1 ст. 99 КАС України закріплює не вузький перелік конкретних носіїв чи технічних форм, а широке функціональне розуміння електронного доказу. Відповідно до цієї норми, електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, які мають значення для справи, зокрема електронні документи, графічні зображення, вебсайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Крім того, закон прямо вказує, що такі дані можуть зберігатися на різних носіях та в різних цифрових середовищах, у тому числі на мобільних пристроях, серверах, у системах резервного копіювання та в мережі Інтернет [1]. Саме тому скріншот, попри відсутність його окремого нормативного визначення, може бути охоплений категорією електронного доказу в тих випадках, коли він фіксує зміст електронного документа, вебсторінки, повідомлення чи іншої цифрової інформації, що має значення для вирішення адміністративної справи.

У науковій літературі ця позиція дістала підтримку. Так, Н.-Л.Д. Йосифович обґрунтовує, що визначальним для електронного доказу є не його зовнішня форма, а зміст цифрових даних і можливість їх перевірки за процесуальними критеріями. З цього випливає, що скріншот може бути охоплений категорією електронного доказу, якщо він містить відомості про обставини справи та дає змогу встановити джерело, час і контекст їх походження [2, с. 37]. На наш погляд, саме така інтерпретація найбільше відповідає природі цифрового середовища, в якому інформація часто існує не у формі окремого «документа», а у вигляді інтерфейсно відображених даних.

У свою чергу, О.Б. Німко та О.В. Дерманська, досліджуючи публікації в соціальних мережах, скріншоти та електронне листування як докази в адміністративному судочинстві, фактично визнають скріншот процесуально допустимою формою фіксації цифрової інформації для потреб захисту прав у публічно-правовому спорі [3, с. 121]. Це дає підстави стверджувати, що у доктрині скріншот вже сприймається не як зображення екрана, а як інструмент відтворення електронних даних у доказовій формі.

Водночас В.Д. Туров, досліджуючи використання інформаційних технологій на етапі доказування в адміністративному судочинстві, звертає увагу на те, що цифрова інформація може фіксуватися різними технічними способами, зокрема шляхом створення роздруківок вебсторінок або скріншотів, які відображають зміст електронних ресурсів у певний момент часу [4, с. 280]. На наш погляд, наведена позиція має важливе значення для розуміння доказової природи скріншота, оскільки він фактично виступає способом фіксації цифрової інформації, що існує в електронному середовищі, та дозволяє відтворити її зміст у процесуальній формі. Отже, скріншот у більшості випадків доцільно розглядати як електронний доказ, але він не завжди може виступати як самостійним видом, але може бути належною формою фіксації змісту електронного джерела, якщо є можливість перевірити його походження, цілісність та зв'язку з предметом доказування. Такими матеріалами можуть бути системні журнали, квитанції електронних сервісів, дані електронного кабінету користувача, електронне листування, метадані файлів або інші цифрові відомості, що підтверджують зафіксовану інформацію. Саме сукупний аналіз таких джерел дозволяє відрізнити суто формальне сприйняття скріншота як звичайного зображення від більш змістовного підходу, за якого він розглядається як спосіб фіксації певного факту або події.

Звідси випливає ще один важливий висновок, що подання скріншота саме по собі не усуває потреби в існуванні оригіналу електронного доказу. Якщо сторона посилається на зображення екрана як на підтвердження юридично значущої обставини, вона повинна бути готовою обґрунтувати, з якого саме ресурсу, пристрою, кабінету, сервісу чи каналу комунікації було отримано цю інформацію. Більше того, у випадку спору щодо достовірності копії або сумніву в її відповідності первинному джерелу суд може вимагати пред'явлення самого електронного оригіналу для огляду. Це особливо важливо у справах, де йдеться про листування, інформацію з вебсайту, електронні повідомлення чи інтерфейси спеціалізованих програм, адже саме можливість відтворити дані з відповідного пристрою або сервісу посилює доказову цінність скріншота.

Ця позиція знаходить підтвердження і в сучасній судовій практиці адміністративних судів, яка поступово формує певні підходи до оцінки скріншотів як доказів. Аналіз масиву судових рішень, взятих для дослідження, свідчить про те, що адміністративні суди не заперечують можливість використання скріншотів у доказуванні, проте оцінюють їх із позицій перевірки джерела походження інформації, можливості її ідентифікації та зв'язку з предметом доказування.

Проведений аналіз дозволяє виокремити декілька типових підходів судів до оцінки скріншотів як доказу в адміністративному судочинстві. Насамперед йдеться про справи, у яких скріншоти визнавалися належними та допустимими доказами у зв'язку з тим, що

вони відображали інформацію з конкретних електронних систем або цифрових сервісів і могли бути перевірені у сукупності з іншими матеріалами справи. Так, у рішенні Черкаського окружного адміністративного суду у справі № 580/6835/23 суд врахував роздруковані скріншоти з електронної системи М.Е.Дос як підтвердження внесення інформації до відповідного реєстру [5]. Подібний підхід простежується і в інших рішеннях, де скріншоти відображали інформацію з вебресурсів або електронних сервісів, що використовуються у повсякденній адміністративній практиці. Зокрема, у справі № 947/6690/25 суд врахував скріншоти вебсайтів продажу автомобілів як допоміжне джерело інформації для встановлення технічних характеристик транспортного засобу, а у справі № 760/27400/24 скріншот із сервісу перевірки адміністративних правопорушень підтверджував обізнаність позивача про наявність постанови та факт сплати штрафу [6]. У свою чергу, у справі № 240/23595/25 суд визнав скріншот із сервісу відстеження поштових відправлень належним доказом дати отримання судового рішення, що мало значення для вирішення питання щодо дотримання процесуальних строків [7].

Зазначені рішення демонструють важливу закономірність: у випадках, коли скріншот фіксує інформацію з офіційного електронного ресурсу або загальнодоступного цифрового сервісу та може бути співвіднесений з іншими доказами, суди визнають його належним способом відображення електронних даних. Фактично в таких ситуаціях скріншот виступає процесуальною формою фіксації інформації, що існує у цифровому середовищі, а його доказова сила визначається не самим існуванням зображення, а змістом зафіксованих даних та можливістю їх перевірки.

Водночас у судовій практиці простежується інша група справ, у яких скріншоти розглядаються судами як потенційно допустимі електронні докази, однак їх доказова сила залежить від можливості перевірки джерела походження відповідної інформації. Так, у справі № 160/28574/25 суд зазначив, що скріншоти фотографій можуть бути віднесені до електронних доказів, проте для їх належної оцінки необхідно встановити обставини створення файлу, джерело його походження та інші технічні параметри, які дозволяють перевірити достовірність відображених даних [8]. Подібний підхід застосовано і у справі № 620/6974/25, де суд витребував додаткові матеріали щодо електронного звернення, включно зі скріншотами та даними відповідного електронного реєстру [9]. У цих випадках скріншот розглядається як один із елементів доказової системи, який може підтверджувати певну обставину лише у поєднанні з іншими цифровими або документальними джерелами.

Разом із тим значна частина проаналізованих рішень демонструє доволі критичний підхід судів до скріншотів у тих випадках, коли вони не дозволяють встановити джерело інформації або ідентифікувати особу, до якої відносяться відповідні дані. Так, у справі № 560/20388/25 суд відмовився визнавати скріншот з мобільного застосунку «Дія» належним доказом, оскільки з нього неможливо було встановити дату видачі документа та орган, який його сформував [10]. Аналогічний підхід простежується і в справі № 460/404/26, де суд звернув увагу на те, що скріншот з електронного сервісу не містить достатніх реквізитів для ідентифікації користувача та перевірки достовірності інформації [11]. У таких ситуаціях суди фактично виходять із того, що скріншот без належного контексту може бути лише зображенням інтерфейсу електронного ресурсу, але не підтверджує юридично значущих фактів.

Окрему категорію становлять справи, у яких скріншоти використовувалися для підтвердження процесуальних дій, однак суди визнавали їх недостатніми для встановлення відповідних обставин. Тобто, скріншоти з електронної пошти або з екрана комп'ютера не були прийняті судами як належні докази надсилання процесуальних документів, оскільки вони не підтверджували фактичного здійснення відповідної процесуальної дії та не дозволяли перевірити зміст відправлених матеріалів [12; 13].

У цьому контексті у справі № 644/6937/24 суд дійшов висновку, що скріншот із мобільного банківського застосунку не може вважатися належним доказом сплати судового збору, оскільки не підтверджує факту зарахування коштів до державного бюджету та не є розрахунковим документом у розумінні чинного законодавства [14]. Така позиція відображає загальну тенденцію судової практики, у випадках, коли законодавство передбачає спеціальну форму підтвердження певного юридичного факту, скріншот не може замінити офіційний документ.

Узагальнюючи викладене, можна констатувати, що сучасна судова практика адміністративних судів фактично сформувала декілька ключових критеріїв оцінки скріншотів як доказів. По-перше, суди перевіряють можливість ідентифікації джерела інформації, тобто встановлення конкретного електронного ресурсу або сервісу, з якого отримано відповідні дані. По-друге, важливе значення має можливість встановлення часу створення або отримання відповідної інформації. По-третє, суди оцінюють зв'язок скріншота з конкретною особою або подією, що є предметом доказування. По-четверте, вирішальним фактором є можливість перевірки достовірності відповідних даних шляхом їх співставлення з іншими доказами.

Таким чином, аналіз судової практики дозволяє зробити висновок, що у сучасному адміністративному судочинстві скріншот не сприймається як самостійний доказ. Його доказова сила формується у поєднанні з іншими електронними або документальними доказами та залежить від можливості встановлення джерела походження інформації, її автентичності та зв'язку з предметом доказування. Саме такий підхід дозволяє забезпечити баланс між процесуальною гнучкістю у використанні сучасних інформаційних технологій та необхідністю гарантування достовірності доказів у адміністративному судочинстві.

Висновки

Проведене дослідження дає підстави для висновку, що правова природа скріншота визначається не його технічною формою як зображення екрана, а тим, що він відтворює цифрові дані, здатні містити інформацію про обставини, які мають значення для правильного вирішення адміністративної справи. Аналіз наукової доктрини та судової практики засвідчує поступове утвердження підходу, за яким скріншот слід розглядати не як звичайне графічне зображення, а як спосіб фіксації електронної інформації, що існує у цифровому середовищі. Такий підхід узгоджується з особливостями функціонування сучасних інформаційних систем, у яких юридично значущі відомості часто існують не у формі окремого документа, а відображаються через інтерфейс програмного забезпечення, електронного сервісу або вебресурсу. Водночас проведений аналіз судової практики показав, що адміністративні суди загалом визнають можливість використання скріншотів як доказів, проте не надають їм наперед встановленої доказової сили та застосовують до них підвищені критерії перевірки достовірності. Вирішальне значення у цьому контексті мають можливість ідентифікації джерела походження інформації, встановлення часу її створення або отримання, а також підтвердження зв'язку зафіксованих даних із конкретною юридично значущою обставиною. Саме тому доказове значення скріншота формується в сукупності з іншими матеріалами справи, які дозволяють перевірити автентичність і зміст відповідної цифрової інформації. Узагальнення судової практики також дає підстави стверджувати, що скріншоти найчастіше визнаються належними і допустимими доказами у тих випадках, коли вони підтверджують допоміжні або процесуальні обставини, зокрема факт розміщення інформації на вебресурсі, дату отримання повідомлення, статус електронного відправлення чи інші дані, які можуть бути співвіднесені з офіційними електронними сервісами або іншими доказами. Натомість у тих випадках, коли законодавство прямо передбачає спеціальну форму підтвердження певного

юридичного факту, скріншот, як правило, не може замінити офіційний документ і визнається недостатнім для підтвердження відповідної обставини.

Список використаних джерел

1. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06 липня 2005 року, № 2747-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35–36, № 37. Ст. 446.
2. Йосифович Н-Л.Д. Теорія і практика застосування електронних доказів у адміністративному судочинстві : дис. ... д-ра філ. : 081 «Право». Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів, 2025. 240 с. URL: https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/8630/1/yosifovich_d%2B.pdf?utm_source=chatgpt.com (дата звернення 05.03.2026)
3. Німко О.Б., Дерманська О.В. Публікація в соціальній мережі, скріншот та електронне листування як докази для захисту прав у адміністративному судочинстві. *Часопис Київського університету права*. 2018. № 2. С. 118-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkur_2018_2_25 (дата звернення 05.03.2026)
4. Туров В.Д. Використання інформаційних технологій на етапі доказування в адміністративному судочинстві України. *Науковий вісник УжНУ*. Серія «Право». 2024. Вип. 82. Ч. 2. С. 278- 283. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.2.44> (дата звернення 06.03.2026)
5. Рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 30 січня 2024 року. Справа № 580/6835/23. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116646917> (дата звернення 10.03.2026)
6. Рішення Київського районного суду м. Одеси від 20 березня 2025 року. Справа № 947/6690/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/125986152> (дата звернення 10.03.2026)
7. Ухвала Сьомого апеляційного адміністративного суду від 04 лютого 2026 року. Справа № 240/23595/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133798057> (дата звернення 10.03.2026)
8. Ухвала Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 24 грудня 2025 року. Справа № 160/28574/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133060698> (дата звернення 10.03.2026)
9. Ухвала Чернігівського окружного адміністративного суду від 21 серпня 2025 року. Справа № 620/6974/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/129673615> (дата звернення 10.03.2026)
10. Ухвала Хмельницького окружного адміністративного суду від 04 грудня 2025 року. Справа № 560/20388/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/132327509> (дата звернення 10.03.2026)
11. Ухвала Рівненського окружного адміністративного суду від 13 січня 2026 року. Справа № 460/404/26. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133251129> (дата звернення 10.03.2026)
12. Ухвала П'ятого апеляційного адміністративного суду від 14 липня 2025 року. Справа № 420/14466/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/128862127> (дата звернення 10.03.2026)
13. Ухвала П'ятого апеляційного адміністративного суду від 14 лютого 2026 року. Справа № 420/32267/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/134105111> (дата звернення 10.03.2026)
14. Ухвала Червонозаводського районного суду м. Харкова від 13 січня 2025 року. Справа № 644/6937/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/124404652> (дата звернення 10.03.2026)

References

1. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy [Code of Administrative Procedure of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 06 lypnia 2005 roku. № 2747-IV. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2005. № 35–36, № 37. St. 446. [in Ukrainian].
2. Yosyfovych N-L. D. (2025) Teoriia i praktyka zastosuvannia elektronnykh dokaziv u administratyvnomu sudochynstvi [Theory and practice of using electronic evidence in administrative proceedings]: dys. ... d-ra fil. : 081 «Pravo». Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav. Lviv, 2025. 240 s. Retrieved from: https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/8630/1/yosifovich_d%2B.pdf?utm_source=chatgpt.com (data zvernennia 05.03.2026) [in Ukrainian]
3. Nimko O.B., Dermanska O.V. (2018) Publikatsiia v sotsialnii merezhi, skrinshot ta elektronne lystuvannia yak dokazy dlia zakhystu prav u administratyvnomu sudochynstvi [Social media posts, screenshots, and email correspondence as evidence for protecting rights in administrative proceedings]. Chasopys Kyivskoho universytetu prava. 2018. № 2. S. 118-122. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2018_2_25 (data zvernennia 05.03.2026) [in Ukrainian]
4. Turov V.D. (2024) Vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii na etapi dokazuvannia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [The use of information technology at the evidence stage in administrative proceedings in Ukraine]. Naukovyi visnyk UzhNU. Seriia «Pravo». 2024. Vyp. 82. Ch. 2. S. 278- 283. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.82.2.44> (data zvernennia 06.03.2026) [in Ukrainian]
5. Rishennia Cherkaskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 30 sichnia 2024 roku. Sprava № 580/6835/23 [Decision of the Cherkasy District Administrative Court dated January 30, 2024. Case No. 580/6835/23]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116646917> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
6. Rishennia Kyivskoho raionnoho sudu m. Odesy vid 20 bereznia 2025 roku. Sprava № 947/6690/25 [Decision of the Kyiv District Court of Odessa dated March 20, 2025. Case No. 947/6690/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/125986152> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
7. Ukhvala Somoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu vid 04 liutoho 2026 roku. Sprava № 240/23595/25 [Decision of the Administrative Court of Appeal dated February 4, 2026. Case No. 240/23595/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133798057> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
8. Ukhvala Dnipropetrovskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 24 hrudnia 2025 roku. Sprava № 160/28574/25 [Decision of the Dnipropetrovsk District Administrative Court dated December 24, 2025. Case No. 160/28574/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133060698> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
9. Ukhvala Chernihivskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 21 serpnia 2025 roku. Sprava № 620/6974/25 [Decision of the Chernihiv District Administrative Court dated August 21, 2025. Case No. 620/6974/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/129673615> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
10. Ukhvala Khmelnytskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 04 hrudnia 2025 roku. Sprava № 560/20388/25 [Decision of the Khmelnytskyi District Administrative Court dated December 4, 2025. Case No. 560/20388/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/132327509> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]
11. Ukhvala Rivnenskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 13 sichnia 2026 roku. Sprava № 460/404/26 [Decision of the Rivne District Administrative Court dated January

13, 2026. Case No. 460/404/26]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/133251129> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]

12. Ukhvala P`iatoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu vid 14 lypnia 2025 roku. Sprava № 420/14466/25 [Decision of the Fifth Administrative Court of Appeal dated July 14, 2025. Case No. 420/14466/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/128862127> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]

13. Ukhvala P`iatoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu vid 14 liutoho 2026 roku. Sprava № 420/32267/25 [Decision of the Fifth Administrative Court of Appeal dated February 14, 2026. Case No. 420/32267/25]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/134105111> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]

14. Ukhvala Chervonozavodskoho raionnoho sudu m. Kharkova vid 13 sichnia 2025 roku. Sprava № 644/6937/24 [Decision of the Chervonozavodsky District Court of Kharkiv dated January 13, 2025. Case No. 644/6937/24]. Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/124404652> (data zvernennia 10.03.2026) [in Ukrainian]